

Anna Kalisz Marek Gałązka

PRAWO WYKROCZEŃ

Tablice poglądowe

CZĘŚĆ SZCZEGÓLNA KODEKSU WYKROCZEŃ

Szczytno 2014

ANNA KALISZ MAREK GAŁĄZKA

**PRAWO WYKROCZEŃ
TABLICE POGLĄDOWE**

CZĘŚĆ SZCZEGÓLNA KODEKSU WYKROCZEŃ

SZCZYTNO 2014

Redakcja Wydawcy

Anna Bryczkowska

Radosław Gizot

Projekt okładki

Aleksander Babiński

© Wszelkie prawa zastrzeżone — WSPol. Szczytno 2014

Książki tej nie wolno reprodukowac (adaptowac) ani w calosci, ani w czesci, niezaleznie od zastosowanej techniki (druk, fotografia, komputer, kserograf, fonografia itd.), bez pisemnej zgody Wydawcy.

ISBN 978-83-7462-449-7

e-ISBN 978-83-7462-450-3

Druk i oprawa:

Wydawnictwo Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie

Wydział Wydawnictw i Poligrafii

ul. Marszałka J. Piłsudskiego 111, 12-100 Szczytno

tel. 0 89 621 51 02, faks 0 89 621 54 48

e-mail: wwip@wspol.edu.pl

Wydanie III poprawione i uzupełnione

Spis treści

Wstęp	9
Literatura	10
Wykaz skrótów	11

Rozdział I

Wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu (ROZDZIAŁ VIII KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 1. Lekceważenie Narodu i Rzeczypospolitej Polskiej	14
Tablica 2. Lekceważenie Narodu i Rzeczypospolitej Polskiej (cd.)	15
Tablica 3. Bezprawne przekroczenie granicy	18
Tablica 4. Nieopuszczenie zbiegowiska	21
Tablica 5. Posiadanie niebezpiecznych przedmiotów w miejscu publicznym	22
Tablica 6. Zakłócenie spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego	23
Tablica 7. Zakłócenie spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego (cd.)	24
Tablica 8. Zakłócenie spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego (cd.)	25
Tablica 9. Naruszenie przepisów o zgromadzeniach	26
Tablica 10. Nawoływanie do przestępstwa	28
Tablica 11. Zużycie oleju opałowego	30
Tablica 12. Naruszenie przepisów porządkowych	31
Tablica 13. Niedozwolona kąpiel	33
Tablica 14. Zbieranie ofiar	34
Tablica 15. Zbieranie ofiar na grzywnę	37
Tablica 16. Zebranie	38
Tablica 17. Zebranie (cd.)	39
Tablica 18. Działalność gospodarcza bez zgłoszenia	40
Tablica 19. Działalność gospodarcza bez zgłoszenia (cd.)	41
Tablica 20. Działalność gospodarcza bez zgłoszenia (cd.)	42
Tablica 21. Przywłaszczenie stanowisk i godności	48
Tablica 22. Przywłaszczenie stanowisk i godności (cd.)	49
Tablica 23. Nielegalne urządzenia telekomunikacyjne	53
Tablica 24. Nielegalne urządzenia telekomunikacyjne (cd.)	54
Tablica 25. Nielegalne ogłoszenia	56
Tablica 26. Nieoznakowanie nieruchomości	57

Rozdział II

Wykroczenia przeciwko instytucjom państwowym, samorządowym i społecznym (ROZDZIAŁ IX KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 27. Fałszywe dane osobowe	62
Tablica 28. Fałszywe dane osobowe (cd.)	63
Tablica 29. Fałszywy alarm	65
Tablica 30. Uszkodzenie ogłoszenia	66
Tablica 31. Uszkodzenie ogłoszenia (cd.)	67
Tablica 32. Bezprawny wyrób pieczęci	68
Tablica 33. Bezprawny wyrób pieczęci (cd.)	69
Tablica 34. Niszczenie znaku	71

Rozdział III
Wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu osób i mienia
(ROZDZIAŁ X KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 35. Czynności osób niezdolnych	76
Tablica 36. Czynności osób niezdolnych (cd.)	77
Tablica 37. Wadliwe wykonanie urzędzeń	80
Tablica 38. Niezabezpieczenie miejsca niebezpiecznego	82
Tablica 39. Niezawiadomienie o niebezpieczeństwie	83
Tablica 40. Uszkodzenie znaku	86
Tablica 41. Uszkodzenie znaku (cd.)	87
Tablica 42. Wyrzucanie przedmiotów	88
Tablica 43. Wyrzucanie przedmiotów (cd.)	89
Tablica 44. Obrzucanie pojazdu	90
Tablica 45. Nieostrożność ze zwierzęciem	91
Tablica 46. Drażnienie zwierząt	93
Tablica 47. Brak oświetlenia	96
Tablica 48. Uszkodzenie wału przeciwpowodziowego	97
Tablica 49. Uszkodzenie wału przeciwpowodziowego (cd.)	98
Tablica 50. Uszkodzenie ochrony brzegu	100
Tablica 51. Naruszenie przepisów przeciwpożarowych	102
Tablica 52. Naruszenie przepisów przeciwpożarowych (cd.)	103
Tablica 53. Naruszenie przepisów przeciwpożarowych (cd.)	104
Tablica 54. Naruszenie przepisów przeciwpożarowych (cd.)	105
Tablica 55. Naruszenie przepisów przeciwpożarowych (cd.)	106
Tablica 56. Niedopełnienie obowiązków w razie zaistnienia pożaru	114
Tablica 57. Nieostrożność z materiałami wybuchowymi	115

Rozdział IV
Wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji
(ROZDZIAŁ XI KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 58. Nieoznaczenie przeszkody	122
Tablica 59. Samowolna zmiana znaku	124
Tablica 60. Samowolna zmiana znaku (cd.)	125
Tablica 61. Naruszanie przepisów znakowania dróg wewnętrznych	126
Tablica 62. Spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym	127
Tablica 63. Spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym (cd.)	128
Tablica 64. Prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu	134
Tablica 65. Prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu (cd.)	135
Tablica 66. Prowadzenie lub pozostawienie pojazdu bez wymaganego oświetlenia	137
Tablica 67. Dopuszczenie do przebywania małoletniego na drodze publicznej	139
Tablica 68. Tamowanie lub utrudnianie ruchu	141
Tablica 69. Zanieczyszczenie drogi	142
Tablica 70. Niepodporządkowanie się znakowi	143
Tablica 71. Nieudzielenie pomocy	148
Tablica 72. Prowadzenie pojazdu bez uprawnień	150
Tablica 73. Prowadzenie pojazdu bez dokumentów	153
Tablica 74. Niezgodne z prawdą dane w dowodzie rejestracyjnym	155
Tablica 75. Nielegalne dopuszczenie do ruchu art.	156
Tablica 76. Nielegalne dopuszczenie do ruchu (cd.)	157
Tablica 77. Nielegalne dopuszczenie do ruchu (cd.)	158

Tablica 78. Niewskazanie osoby kierującej	161
Tablica 79. Bezprawne posiadanie urządzeń właściwych dla pojazdów uprzywilejowanych	163
Tablica 80. Inne naruszenia przepisów drogowych	165
Tablica 81. Nieostrożność poza drogą publiczną	167
Tablica 82. Naruszenie stanu drogi.	169
Tablica 83. Naruszenie stanu drogi (cd.)	170
Tablica 84. Uszkodzenie drogi	174
Tablica 85. Uszkodzenie drogi (cd.)	175
Tablica 86. Nieoczyszczanie drogi	178
Tablica 87. Zaniedbanie stanu zjazdu	180
Tablica 88. Uchylenie się od świadczeń	182

Rozdział V
Wykroczenia przeciwko osobie
(ROZDZIAŁ XII KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 89. Skłanianie do zebrania	196
Tablica 90. Dopuszczenie do demoralizacji	198
Tablica 91. Dopuszczenie do przebywania nieletniego w okolicznościach niebezpiecznych	200
Tablica 92. Złośliwe niepokojenie	201
Tablica 93. Szczucie psem człowieka	202

Rozdział VI
Wykroczenia przeciwko zdrowiu
(ROZDZIAŁ XIII KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 94. Zanieczyszczenie wody	206
Tablica 95. Zanieczyszczenie wody (cd.)	207
Tablica 96. Zatrudnianie chorego	208
Tablica 97. Nieprzestrzeganie warunków sanitarnych	209
Tablica 98. Niezachowanie czystości przy świadczeniu usług	211
Tablica 99. Odmowa udzielenia wyjaśnień w związku z chorobą zakaźną	212
Tablica 100. Odmowa poddania się szczepieniom ochronnym i badaniom	213
Tablica 101. Nierespektowanie zarządzeń leczniczych	215
Tablica 102. Nieprzestrzeganie czystości i porządku w obrębie nieruchomości	218
Tablica 103. Ubój bez zezwolenia	219
Tablica 104. Ubój bez zezwolenia (cd.)	220

Rozdział VII
Wykroczenia przeciwko mieniu
(ROZDZIAŁ XIV KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 105. Kradzież i przywłaszczenie	224
Tablica 106. Kradzież i przywłaszczenie (cd.)	225
Tablica 107. Kradzież i przywłaszczenie (cd.)	226
Tablica 108. Wyrąb drzewa	228
Tablica 109. Wyrąb drzewa (cd.)	229
Tablica 110. Szalbierstwo	230
Tablica 111. Paserstwo umyślne	231
Tablica 112. Paserstwo umyślne (cd.)	232
Tablica 113. Paserstwo nieumyślne	233
Tablica 114. Paserstwo nieumyślne (cd.)	234

Tablica 115. Kradzież ogrodowa	236
Tablica 116. Uszkodzenie cudzej rzeczy	237
Tablica 117. Uszkodzenie cudzej rzeczy (cd.)	238
Tablica 118. Uszkodzenie cudzej rzeczy (cd.)	239
Tablica 119. Niezawiadomienie o znalezieniu rzeczy	240
Tablica 120. Kradzież rzeczy o charakterze niemajątkowym	241
Tablica 121. Samowolne używanie cudzej rzeczy ruchomej	242
Tablica 122. Urządzanie gry hazardowej	243
Tablica 123. Wyrób wytrychów	244

Rozdział VIII

Wykroczenia przeciwko interesom konsumentów (ROZDZIAŁ XV KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 124. Spekulacja biletami wstępu	258
Tablica 125. Oszukiwanie w handlu i usługach	259
Tablica 126. Ukrywanie towaru	260
Tablica 127. Usuwanie oznaczeń z towarów	261
Tablica 128. Niedopełnienie obowiązku uwidocznienia ceny towaru	262
Tablica 129. Pobieranie zawyżonej opłaty	263
Tablica 130. Niedopełnienie obowiązku okazania dokumentu konsumentowi	264
Tablica 131. Stosowanie niedozwolonych postanowień umownych	265
Tablica 132. Zawieranie umów o kredyt konsumencki z naruszeniem wymagań ustawowych	266
Tablica 133. Podejmowanie zadań przewodnika bez posiadania uprawnień	270
Tablica 134. Naruszenie umów timeshare	272
Tablica 135. Naruszenie umów timeshare (cd.)	273

Rozdział IX

Wykroczenia przeciwko obyczajności publicznej (ROZDZIAŁ XVI KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 136. Nieobyczajny wybryk	278
Tablica 137. Używanie słów nieprzyzwoitych	279
Tablica 138. Natarczywe proponowanie czynu nierządowego	280
Tablica 139. Utrudnianie korzystania z urządzeń przeznaczonych do użytku publicznego	281
Tablica 140. Utrudnianie korzystania z urządzeń przeznaczonych do użytku publicznego (cd.)	282
Tablica 141. Niszczenie roślinności w miejscach publicznych	283
Tablica 142. Niszczenie roślinności w miejscach publicznych (cd.)	284
Tablica 143. Zaśmiecanie miejsc dostępnych dla publiczności	285

Rozdział X

Wykroczenia przeciwko obowiązkowi ewidencji (ROZDZIAŁ XVII KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 144. Niedopełnienie obowiązku zgłoszenia narodzin lub zgonu	288
Tablica 145. Niezgłoszenie do rejestru zakładu leczniczego	291
Tablica 146. Niezgłoszenie do rejestru zakładu leczniczego	292

Rozdział XI
Szkodnictwo leśne, polne i ogrodowe
(ROZDZIAŁ XIX KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 147. Szkodnictwo leśne	294
Tablica 148. Szkodnictwo leśne (cd.)	295
Tablica 149. Paserstwo gałęzi	296
Tablica 150. Paserstwo gałęzi (cd.)	297
Tablica 151. Szkodnictwo ogrodowe	298
Tablica 152. Wypas zwierząt w lesie	299
Tablica 153. Wypas zwierząt w lesie — typ kwalifikowany (cd.)	300
Tablica 154. Wypas zwierząt w lesie — typ kwalifikowany (cd.)	301
Tablica 155. Niszczenie kosodrzewiny	304
Tablica 156. Drobne szkodnictwo leśne	305
Tablica 157. Śmiecenie na gruntach rolnych lub leśnych	307
Tablica 158. Śmiecenie na gruntach rolnych lub leśnych (cd.)	308
Tablica 159. Niszczenie urządzeń melioracyjnych na gruntach leśnych i rolnych	309
Tablica 160. Niszczenie urządzeń melioracyjnych na gruntach leśnych i rolnych (cd.)	310
Tablica 161. Niszczenie urządzeń melioracyjnych na gruntach leśnych i rolnych (cd.)	311
Tablica 162. Niszczenie zasiewów na gruntach leśnych i rolnych	312
Tablica 163. Nieopuszczenie terenu wbrew żądaniu osoby uprawnionej	313
Tablica 164. Wyrąb drzewa niezgodnie z planem zagospodarowania	314
Tablica 165. Niedopełnienie obowiązków w zakresie ochrony lasów	316
Tablica 166. Zmiana lasu w uprawę rolną	317
Tablica 167. Bezprawny wjazd do lasu	318
Tablica 168. Zanieczyszczanie lasu	320
Tablica 169. Zanieczyszczanie lasu (cd.)	321
Tablica 170. Niszczenie grzybów	323
Tablica 171. Niszczenie gniazd, legowisk i mrowisk	324
Tablica 172. Niszczenie gniazd, legowisk i mrowisk (cd.)	325
Tablica 173. Zabijanie dziko żyjących zwierząt	326
Tablica 174. Puszczanie luzem psa w lesie	328

Wstęp

Przedmiotem niniejszego opracowania są przepisy części szczególnej kodeksu wykroczeń. Zawiera ono 174 tablice, na których w formie graficznej przedstawiono znamiona poszczególnych typów wykroczeń. Schematy zawierają także krótkie wyjaśnienie większości pojęć, którymi posłużył się ustawodawca do opisanego zachowań rodzących odpowiedzialność za popełnienie czynu będącego wykroczeniem.

Jeżeli poszczególne przepisy powoływały się na unormowania zawarte w ustawodawstwie szczególnym, zagadnienia te zostały wskazane i omówione bezpośrednio pod wymienionymi tablicami. Bezpośrednio po każdym rozdziale umieszczono fragmenty orzecznictwa Sądu Najwyższego, Sądu Apelacyjnego, Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu oraz sądów administracyjnych, które były wykorzystywane przy opracowywaniu tablic, a jednocześnie mogą stanowić znakomity przykład interpretacji przepisów prawa i pomoc w lepszym zrozumieniu znamion poszczególnych przestępstw i odczytaniu intencji ustawodawcy.

Elementy o szczególnym znaczeniu dla omawianego przepisu zostały w sposób szczególny uwypuklone przez zastosowanie innej czcionki lub wytłuszczenie.

Opracowanie to jest przeznaczone zarówno dla słuchaczy kursów podstawowych i specjalistycznych, jak i dla słuchaczy kursów podyplomowych oraz osób zajmujących się w praktyce tą problematyką.

Oddając to opracowanie w ręce słuchaczy, wyrażamy nadzieję, że okaże się ono przydatne w interpretacji poszczególnych przepisów części szczególnej kodeksu karnego.

Literatura

- Bojarski M., Radecki W., *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, Warszawa 2005.
- Bojarski M., Świda Z., *Podstawy materialnego i procesowego prawa o wykroczeniach*, Wrocław 2002.
- Bojarski T., *Polskie prawo wykroczeń. Zarys wykładu*, Warszawa 2003.
- Enerlich M., Kupiński R., Nowicka I., Bryk J., *Prawo wykroczeń*, Warszawa 2000.
- Grzegorzczak T., Gubiński A., *Prawo wykroczeń*, Warszawa 1995.
- Kasicki G., Wiśniewski A., *Kodeks wykroczeń z komentarzem*, Warszawa 2002.
- Kotowski W., *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, Kraków 2004.
- Kupiński R., Gałązka M., Szafrąńska E., Nowicka I., *Wybrane zagadnienia materialnego i procesowego prawa wykroczeń*, Szczytno 2005.
- Marek A., *Prawo wykroczeń*, Warszawa 2004.

Wykaz skrótów

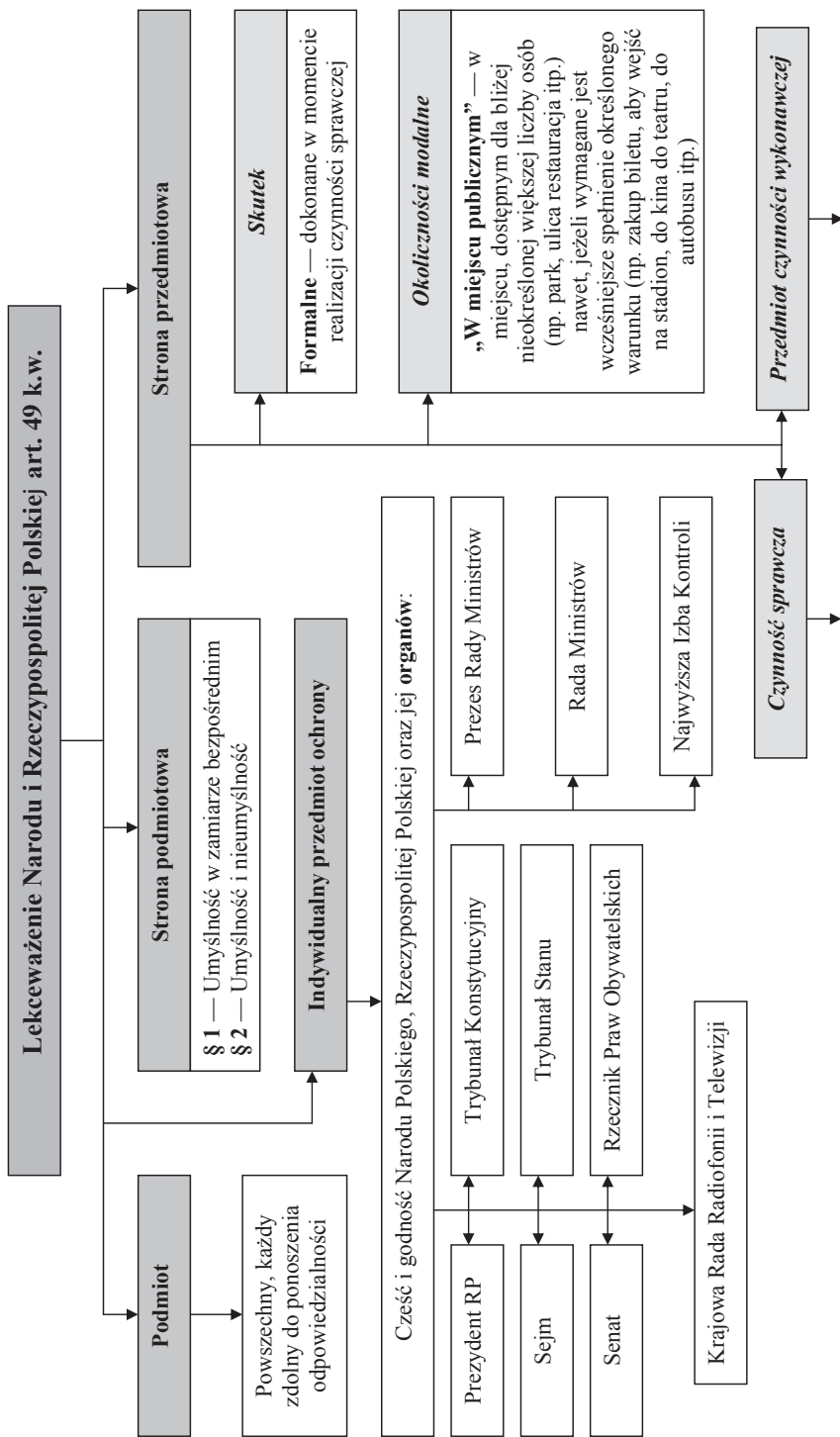
Biul. PK — Biuletyn Prawa Karnego
Biul. SAKa — Biuletyn Sądu Apelacyjnego w Katowicach
d.k.k. — dawny kodeks karny
ETPC — Europejski Trybunał Praw Człowieka
k.c. — kodeks cywilny
k.k. — kodeks karny
k.p.c. — kodeks postępowania cywilnego
k.p.k. — kodeks postępowania karnego
k.r.o. — kodeks rodzinny i opiekuńczy
k.w. — kodeks wykroczeń
KZS — Krakowskie Zeszyty Sądowe
LEX — System Informacji Prawnej Lex
NSA — Naczelny Sąd Administracyjny
OSA — Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych
OSN — Orzecznictwo Sądu Najwyższego
OSNKW — Orzecznictwo Sądu Najwyższego — Izby Karnej i Wojskowej
OSNPG — Orzecznictwo Sądu Najwyższego — Zbiór Prokuratury Generalnej
OSNwSK — Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych
OSP — Orzecznictwo Sądów Polskich
OwSS — Orzecznictwo w Sprawach Samorządowych
p.r.d. — ustawa prawo o ruchu drogowym
POSAG — Przegląd Orzecznictwa Sądów Apelacji Gdańskiej
Prok. i Pr. — Prokuratura i Prawo
RPEiS — Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny
SA — Sąd Apelacyjny
SN — Sąd Najwyższy
TK — Trybunał Konstytucyjny
WSA — Wojewódzki Sąd Administracyjny

Rozdział I

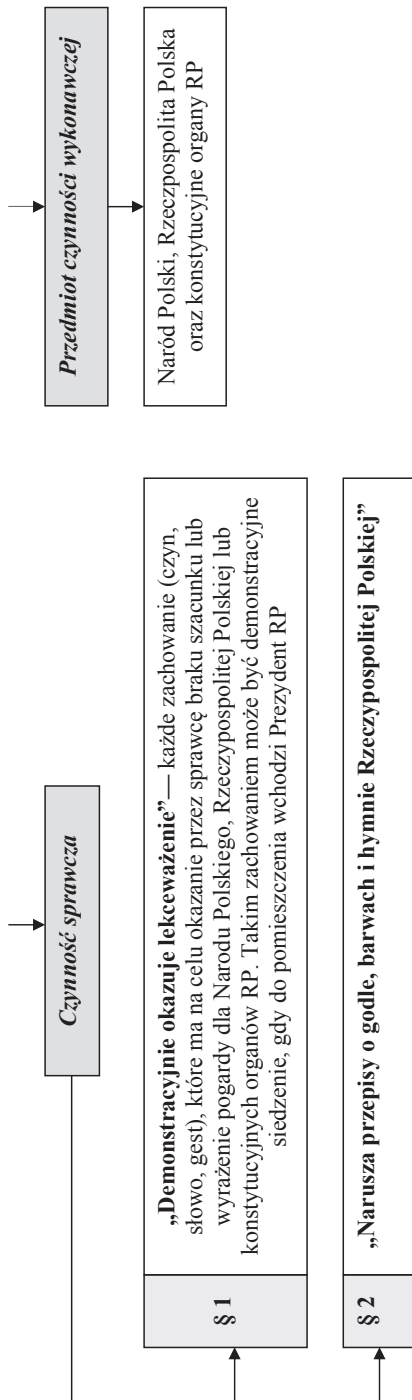
Wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu

(ROZDZIAŁ VIII KODEKSU WYKROCZEŃ)

Tablica 1. Lekceważenie Narodu i Rzeczypospolitej Polskiej

Tablica 2. Lekceważenie Narodu i Rzeczypospolitej Polskiej (cd.)

Naród Polski — „wszyscy obywatele Rzeczypospolitej, zarówno wierzący w Boga, będącego źródłem prawdy, sprawiedliwości, dobra i piękna, jak i nie podzielający tej wiary, a te uniwersalne wartości wywodzący z innych źródeł, równi w prawach i powinnościach wobec dobra wspólnego — Polski” (*Preambula do Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 roku; DzU nr 78, poz. 483*). Ze stwierdzenia „wszyscy obywatele Rzeczypospolitej” jednoznacznie wynika, że pojęcie Narodu Polskiego nie obejmuje osób, które nie posiadają obywatelstwa polskiego choćby czuły się związane z naszym Narodem i deklarowały polską narodowość.

Rzeczpospolita Polska — to nazwa Państwa Polskiego, stanowiącego dobro wspólne wszystkich obywateli (*art. 1 Konstytucji RP*). Pojęcie Rzeczpospolita Polska obejmuje trzy elementy: terytorium, ludność i suwerenna władza.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz o pieczęciach państwowych (*tekst jedn. DzU z 2005 r., nr 235, poz. 2000*) symbolami RP są: orzeł biały, biało-czerwone barwy i „Mazurek Dąbrowskiego”. Symbole te są częścią składową godła RP, barw RP, flagi państwowej RP, a więc naruszenie postanowień ustawy w tej materii stanowi wykroczenie z art. 49 § 2 k.w.

Godło Rzeczypospolitej Polskiej — wizerunek orła białego ze złotą koroną na głowie zwróconej w prawo, z rozwiniętymi skrzydłami, z dziobem i szponami złotymi, umieszczony w czerwonym polu tarczy (*art. 2 ust. 1 ustawy z 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych z 11 marca 1980 r.; tekst jedn. DzU z 2005 r., nr 235, poz. 2000*).

Wizerunku orła ustalonego dla godła używają: organy władzy państwowej, organy administracji rządowej, gminy, związki międzygminne oraz ich organy, powiaty, związki powiatów oraz ich organy, samorządy województw oraz ich organy, sądy, prokuratury i komornicy sądowi, samorządowe kolegia odwoławcze, regionalne izby obrachunkowe, jednostki organizacyjne Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jednostki organizacyjne Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Obrony Cywilnej Kraju, jednostki organizacyjne Służby Więziennej, szkoły publiczne, szkoły niepubliczne o uprawnieniach szkół publicznych, państwowe szkoły wyższe, niepaństwowe szkoły wyższe, inne podmioty, jeżeli przepisy szczególne uprawnniają je do używania wizerunku orła.

Godło Rzeczypospolitej Polskiej umieszcza się w szczególności w pomieszczeniach urzędowych i salach posiedzeń, salach wykładowych i lekcyjnych należących do: organów państwowych, organów gmin, powiatów, samorządów województw oraz związków jednostek samorządu terytorialnego, klubów, kół, zespołów poselskich, senackich i parlamentarnych oraz biur poselskich, senatorskich i poselsko-senatorskich, jednostek Sił Zbrojnych, szkół i placówek oświatowo-wychowawczych, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz innych oficjalnych przedstawicielstw i misji za granicą.

Godło Rzeczypospolitej Polskiej umieszcza się na stroju reprezentacji kraju, reprezentacji olimpijskiej oraz paraolimpijskiej, na zasadach określonych w ustawie z 25 czerwca 2010 r. o sporcie.

Bezprawnym zachowaniem jest umieszczanie godła RP w innych niż wymienione wyżej miejsca. Umieszczanie na przedmiotach przeznaczonych do obrotu handlowego godła oraz barw RP bądź wizerunku orła ustalonego dla godła jest zabronione. Dozwolone jest umieszczanie na nich godła lub barw RP w formie stylizowanej lub artystycznie przetworzonej.

Barwy Rzeczypospolitej Polskiej — to kolory biały i czerwony, ułożone w dwóch poziomych, równoległych pasach tej samej szerokości, z których górny jest koloru białego, a dolny koloru czerwonego (*art. 4 ust. 1 ustawy z 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych; tekst jedn. DzU z 2005 r., nr 235, poz. 2000*). Przy umieszczaniu barw Rzeczypospolitej Polskiej w układzie pionowym kolor biały umieszcza się po lewej stronie płaszczyzny oglądanej z przodu.

Barwy Rzeczypospolitej Polskiej stanowią składnik flagi państwowej Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z ustawą każdy ma prawo używać barw Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w celu podkreślenia znaczenia uroczystości, świąt lub innych wydarzeń. Ustawa nie nakłada jednak obowiązku umieszczania barw RP na budynkach czy innych obiektach z okazji świąt czy rocznic państwowych.

O obowiązku prawnym można mówić jedynie w odniesieniu do flagi państwowej RP.

Flaga państwa Rzeczypospolitej Polskiej — to prostokątny płat tkaniny o barwach Rzeczypospolitej Polskiej, umieszczony na maszcie (*art. 6 ust. 1 ustawy z 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych; tekst jedn. DzU z 2005 r., nr 235, poz. 2000*).

Flaga państwowa Rzeczypospolitej Polskiej — to także flaga określona w art. 6 ust. 1, z umieszczonym pośrodku białego pasa godłem Rzeczypospolitej Polskiej (*art. 6 ust. 2 ustawy z 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych; tekst jedn. DzU z 2005 r., nr 235, poz. 2000*).

Zgodnie z art. 7 ustawy flagę państwową podnosi się na budynkach lub przed budynkami stanowiącymi siedziby urzędowe albo miejsca obrad: Sejmu RP, Senatu RP, Prezydenta RP, Rady Ministrów oraz Prezesa Rady Ministrów, organów stanowiących jednostki samorządu terytorialnego w czasie ich sesji, organów administracji rządowej i innych organów państwowych oraz państwowych jednostek organizacyjnych, a także organów jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostek organizacyjnych z okazji uroczystości oraz rocznic i świąt państwowych. Flagę państwową podnoszą również polskie statki żeglugi śródlądowej. Niewykonanie powyższego obowiązku stanowi wykroczenie osoby zobowiązanej do podniesienia flagi na wymienionych obiektach. Wykroczeniem z art. 49 § 2 k.w. będzie również niewykonanie zarządzenia Prezydenta RP dotyczącego opuszczenia flagi na znak żałoby narodowej. Obowiązek opuszczenia flagi państwowej RP do połowy masztu określa art. 11 ustawy. Wykroczeniem jest również podniesienie flagi państwowej RP na innym obiekcie niż wymienione w art. 7 ustawy.

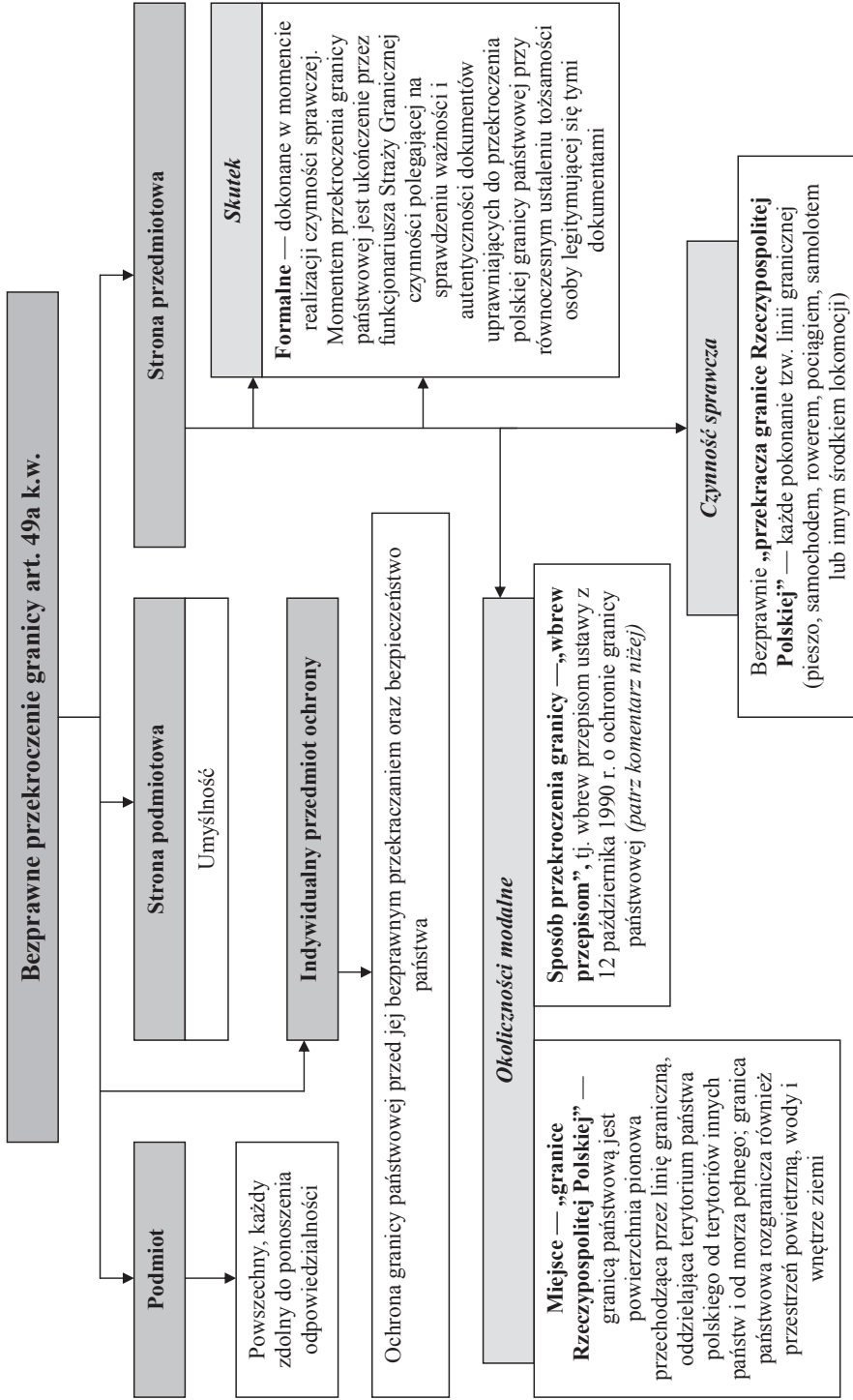
Podniesienie flagi państwowej z godłem RP określa art. 8 ustawy, w myśl którego flagę państwową z godłem RP podnoszą: przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne oraz inne oficjalne przedstawicielstwa i misje za granicą na budynkach lub przed budynkami ich siedzib urzędowych, a także kierownicy tych przedstawicielstw, urzędów i misji na swych rezydencjach i środkach komunikacji — wypadkach przewidzianych w prawie i zwyczajach międzynarodowych; cywilne lotniska i lądowiska; cywilne samoloty komunikacyjne podczas lotów za granicą; kapitanaty (bosmanaty) portów — na budynkach lub przed budynkami stanowiącymi ich siedziby urzędowe.

Flagę państwową z godłem RP podnoszą również polskie statki morskie jako banderę. Statki morskie pełniące specjalną służbę państwową podnoszą flagę oznaczającą pełnienie tej służby.

Hymn państwowy Rzeczypospolitej Polskiej — to „Mazurek Dąbrowskiego” (*art. 12 ust. 12 ustawy z 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych; tekst jedn. DzU z 2005 r., nr 235, poz. 2000*).

Ustawa przewiduje, że publiczne wykonywanie lub odtwarzanie hymnu państwowego dokonuje się w czasie świąt i rocznic państwowych. Artykuł 14 ustawy nakłada szczególne obowiązki określonego zachowania się podczas wykonywania hymnu RP. Podczas wykonywania lub odtwarzania hymnu państwowego obowiązuje zachowanie powagi i spokoju. Osoby obecne podczas publicznego wykonywania lub odtwarzania hymnu stoją w postawie wyrażającej szacunek, a ponadto mężczyźni w ubraniach cywilnych — zdejmują nakrycia głowy, zaś osoby w umundurowaniu obejmującym nakrycie głowy, niebędące w zorganizowanej grupie — oddają honory przez salutowanie. Poczty sztandarowe podczas wykonywania lub odtwarzania hymnu oddają honory przez pochylene sztandaru.

Tablica 3. Bezprawne przekroczenie granicy art. 49a k.w.

Zgodnie z przepisami **ustawy z 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej** (tekst jedn. DzU nr 12, poz. 67 ze zm.):

Art. 14.

1. Przekraczanie granicy państwowej jest dozwolone na podstawie dokumentów uprawniających do jej przekroczenia.
2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy, w tym umowy międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, lub przepisy prawa Unii Europejskiej.
3. Przekraczanie granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (*Dz. Urz. UE L 105 z 13 kwietnia 2006 r., s. 1*), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”, następuje na zasadach określonych w kodeksie granicznym Schengen.

Art. 14a.

Przekraczanie granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (*Dz. Urz. UE L 105 z 13 kwietnia 2006 r., s. 1*), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”, dozwolone jest przez przeznaczone oraz otwarte dla ruchu granicznego przejścia graniczne, z uwzględnieniem postanowień umów międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską.

Art. 15.

1. Osoby przekraczające granicę państwową są obowiązane poddać się kontroli granicznej, w zakresie określonym kodeksem granicznym Schengen wykonywanej przez uprawnionych funkcjonariuszy Straży Granicznej.
2. Uchylony.
3. W razie istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary, osoba, o której mowa w ust. 1, obowiązana jest do udostępnienia do przejrzenia przedmioty, bagaże i środki transportu, a także powinna poddać się kontroli osobistej na żądanie funkcjonariusza Straży Granicznej.
4. Kontrola graniczna, o której mowa w ust. 1 i 3, może odbywać się z zastosowaniem urządzeń technicznych oraz psów służbowych.

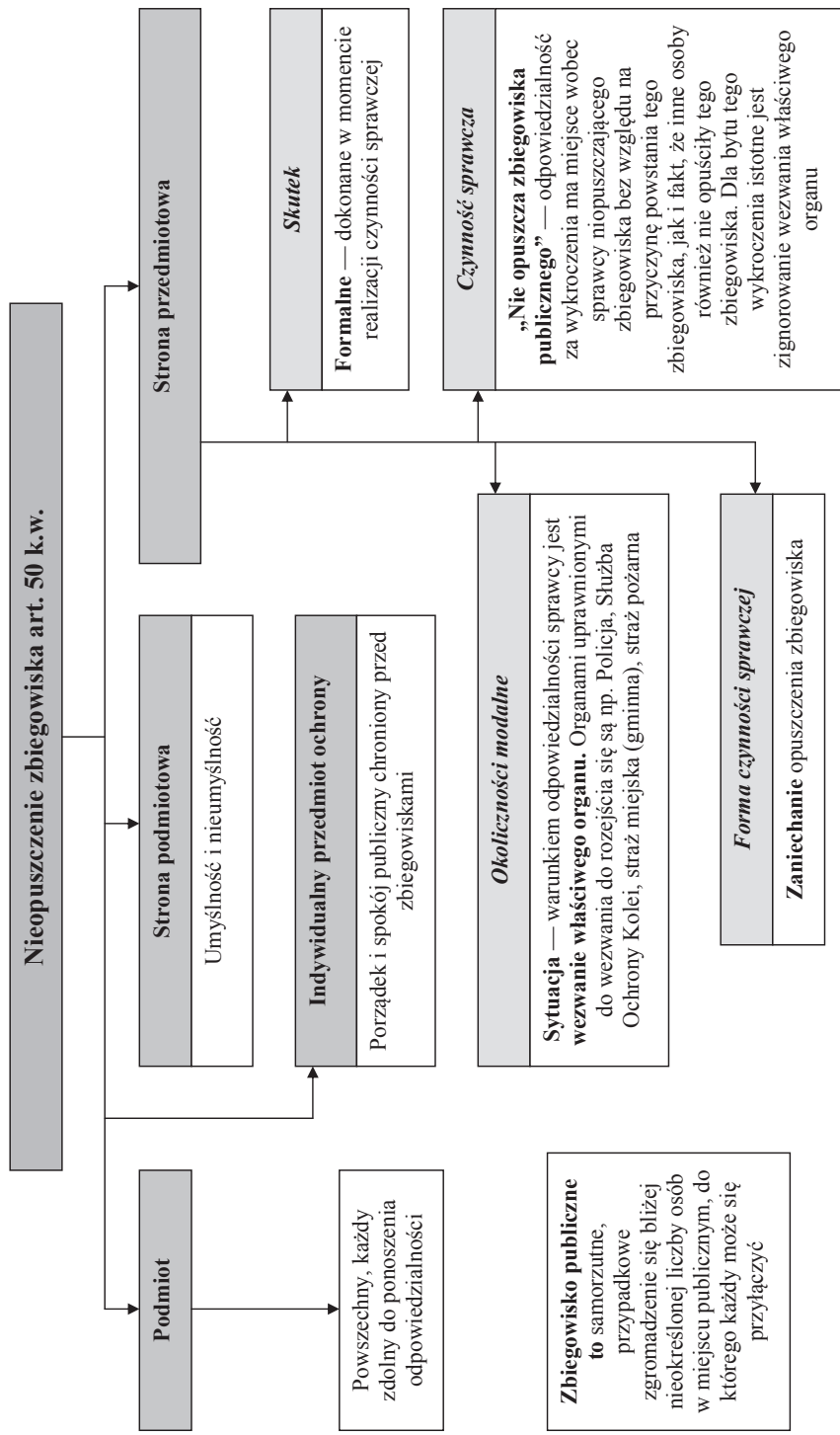
Art. 16.

1. Drogowe, kolejowe i rzeczne przejścia graniczne oraz rodzaje ruchu dozwolonego w tych przejściach ustala się w umowach międzynarodowych.
2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustala morskie i stałe lotnicze przejścia graniczne oraz określa rodzaj ruchu dozwolonego przez te przejścia, uwzględniając w szczególności umowy międzynarodowe.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, może:
 - 1) ustalać na czas określony dodatkowe lotnicze przejścia graniczne oraz określić rodzaj ruchu dozwolonego w tych przejściach, czas ich otwarcia, podmioty, które zarządzający lotniskiem powiadamia o lądowaniu lub starcie statku powietrznego, formę oraz termin takiego powiadomienia, a także obowiązki zarządzającego lotniskiem w zakresie zapewnienia dojazdu osób dokonujących kontroli w tych przejściach, uwzględniając przy ustalaniu dodatkowych lotniczych przejść granicznych potrzeby danego regionu;
 - 2) zarządzić czasowe zamknięcie określonych przejść granicznych lub ograniczyć ruch przez te przejścia, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa publicznego albo ochronę przed zagrożeniem życia lub zdrowia ludzi, a także zapobieganie szerzeniu się epidemii chorób zwierząt.
- 3a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw gospodarki morskiej i transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania zasięgu terytorialnego przejść granicznych oraz podmioty właściwe w tych sprawach, a także szczegółowe obowiązki podmiotów uczestniczących w prowadzeniu komunikacji międzynarodowej wobec organów działających w przejściach granicznych, uwzględniając możliwość ograniczenia tych obowiązków w sytuacjach szczególnych.

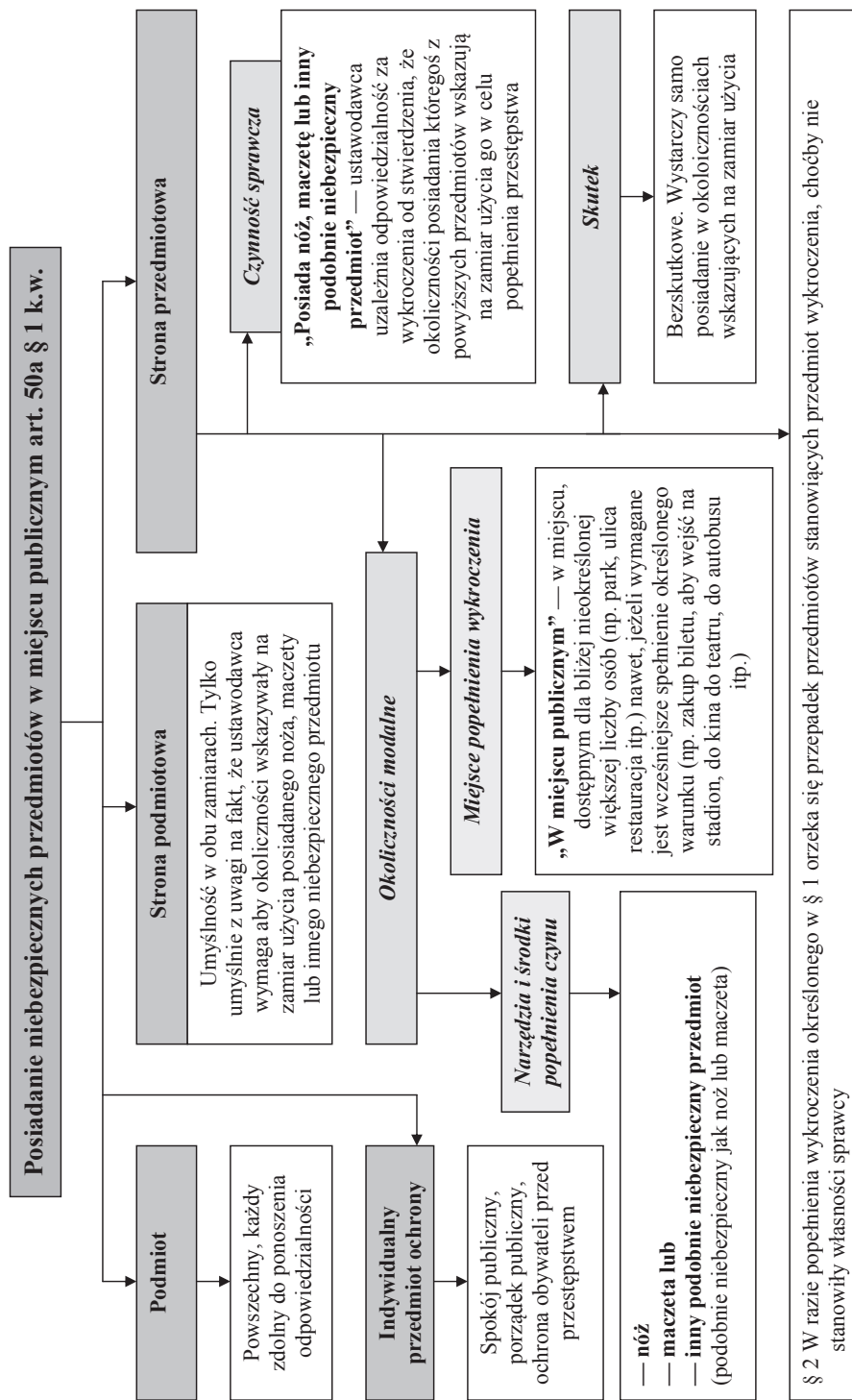
Pomocnictwo do wykroczenia bezprawnego przekraczania granicy państwowej wbrew przepisom jest karalne (*art. 49a § 2 k.w.*). Polega ono na ułatwianiu innej osobie przekraczania granicy państwowej wbrew przepisom, w szczególności poprzez dostarczanie narzędzi (np. sfałszowanego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy), środków przewozu, udzielanie rady lub informacji. Za pomocnictwo odpowiada także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do przekroczenia granicy RP wbrew przepisom swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jej przekroczenie.

Czynem zabronionym jako przestępstwo (*art. 264 § 2 i 3 k.k.*) jest przekraczanie granicy Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom z użyciem przemocy, groźby, podstępu lub we współdziałaniu z innymi osobami, a także organizowanie innym osobom przekraczanie wbrew przepisom granicy Rzeczypospolitej Polskiej.

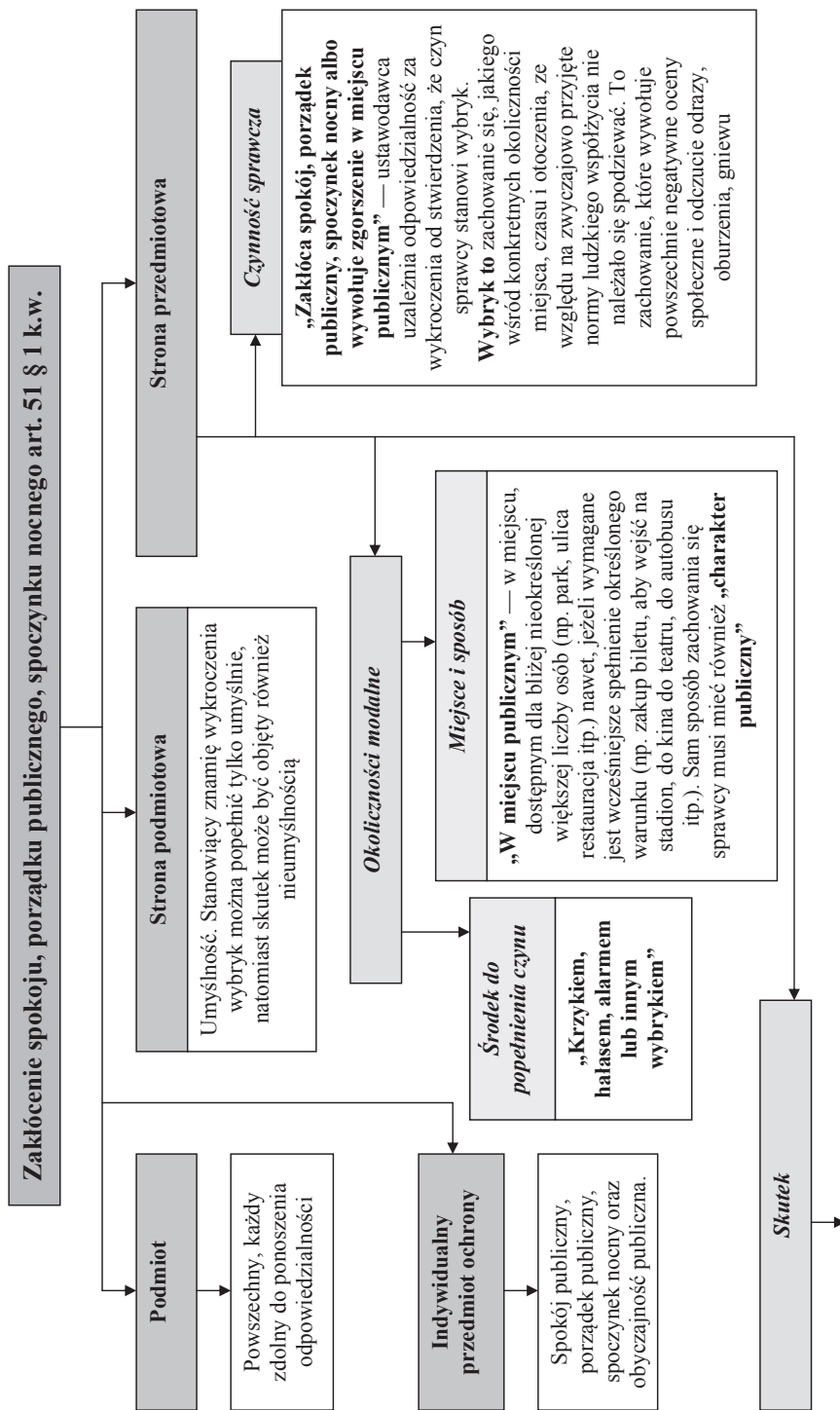
Tablica 4. Nieopuszczenie zbiegowiska

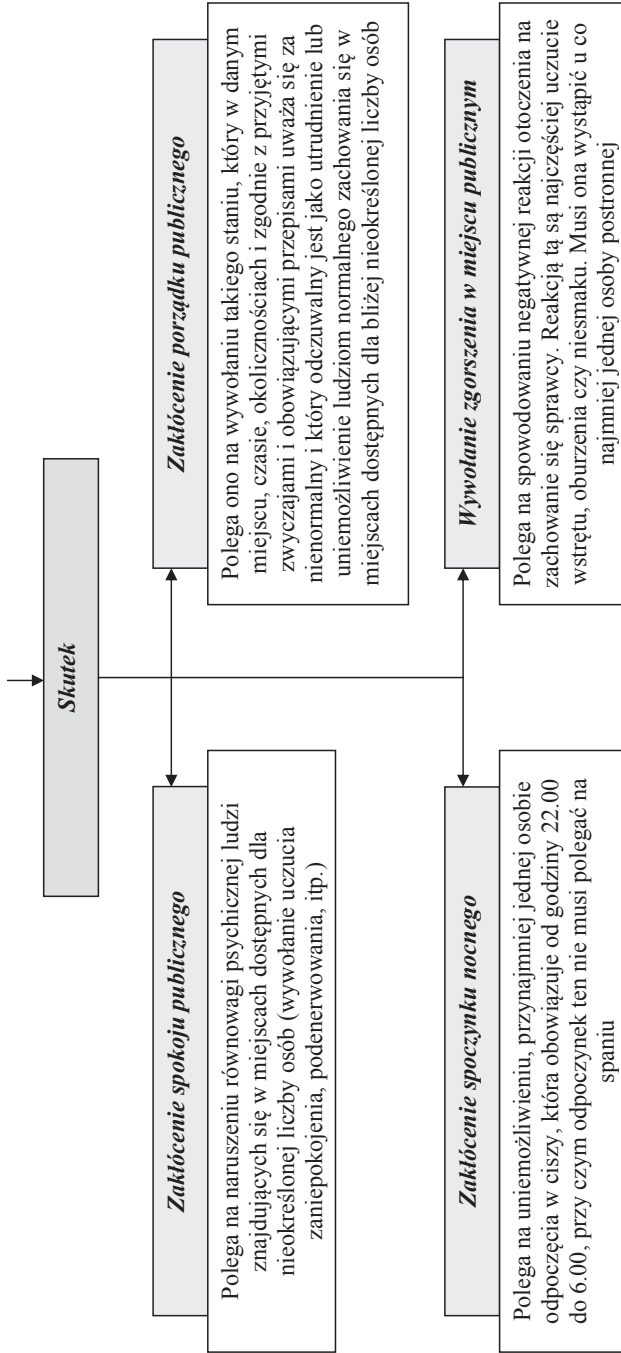
Tablica 5. Posiadanie niebezpiecznych przedmiotów w miejscu publicznym

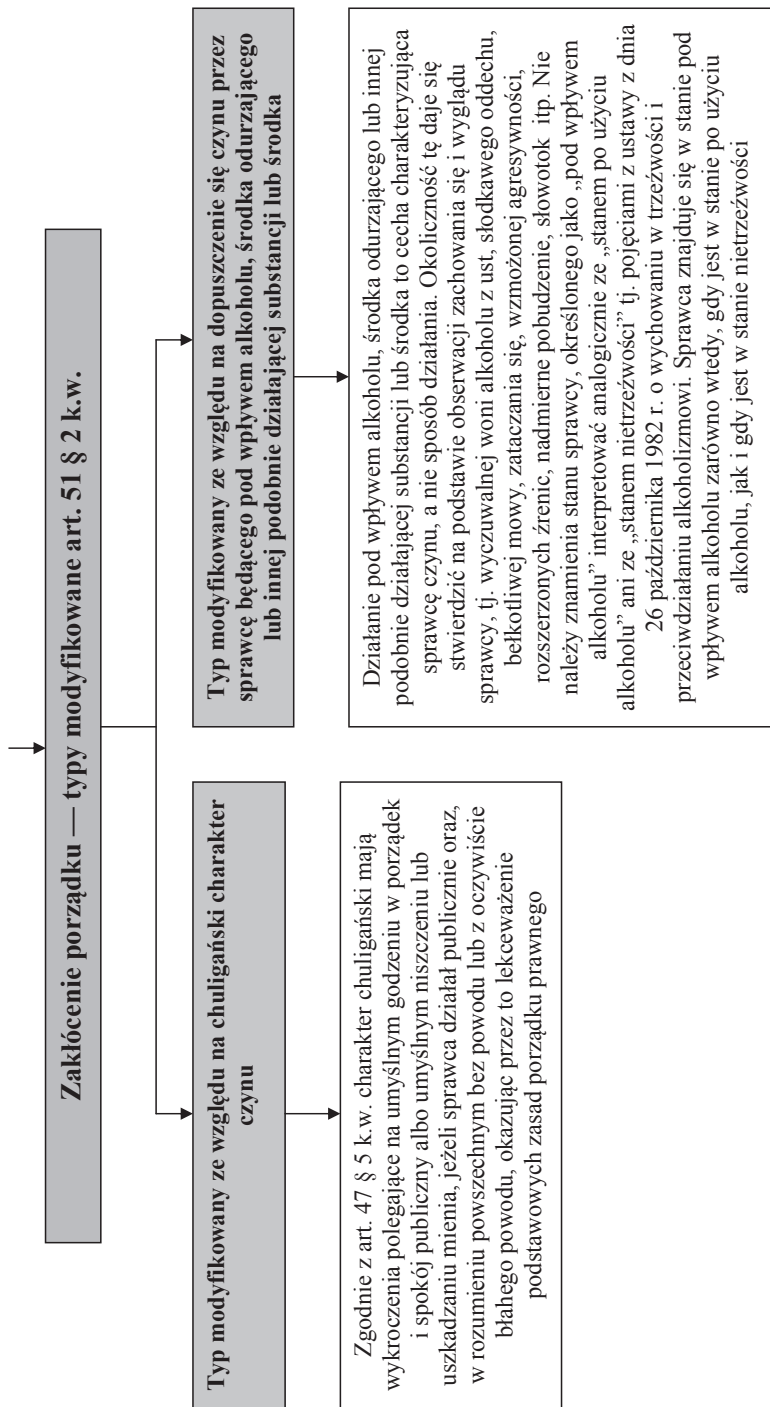
Tablica 6. Zakłócenie spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego

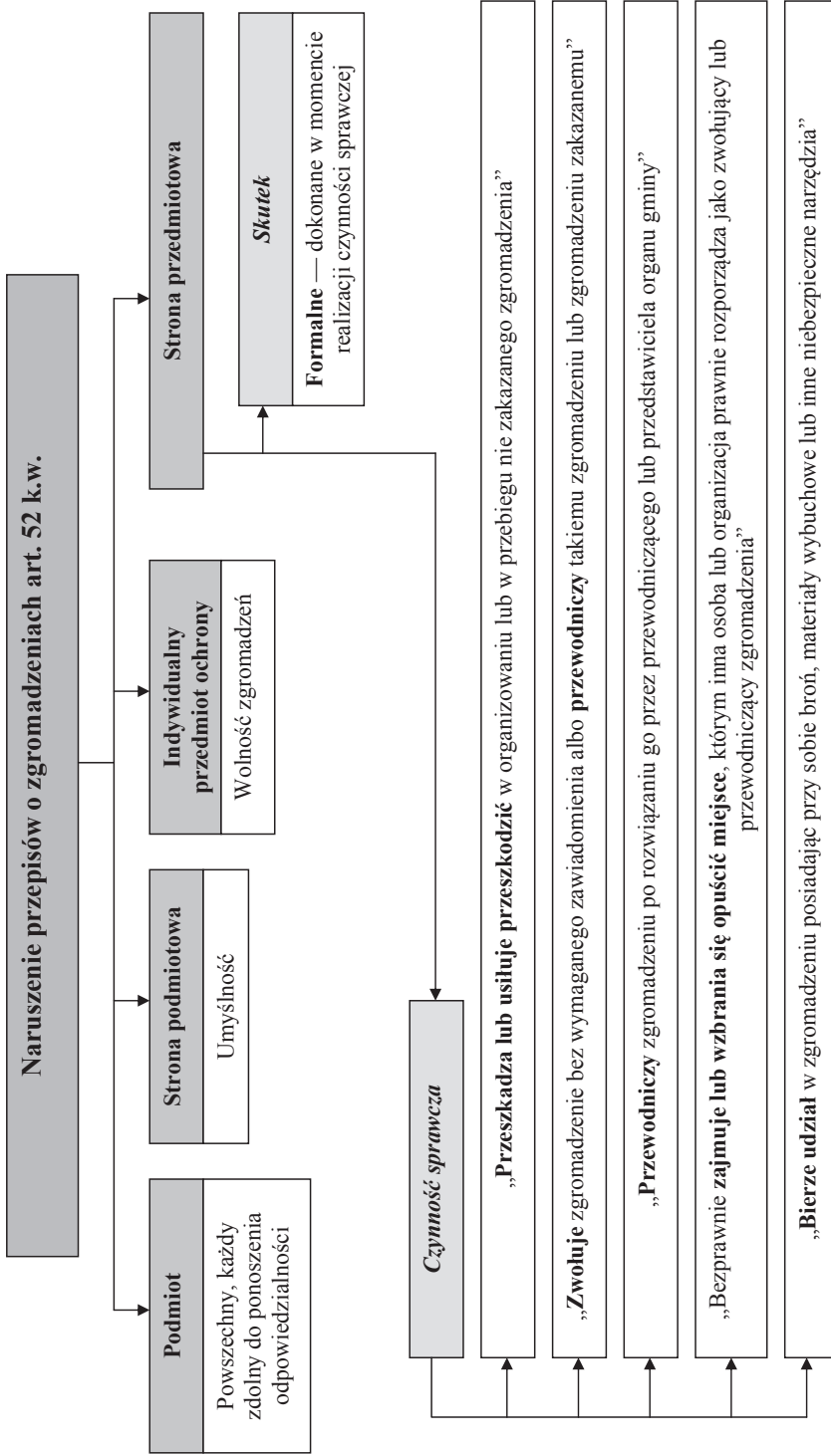
Tablica 7. Zakłócenie spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego (cd.)

Tablica 8. Zakłócenie spokoju, porządku publicznego, spoczynku nocnego(cd.)

Tablica 9. Naruszenie przepisów o zgromadzeniach

Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z 5 lipca 1990 r. **Prawo o zgromadzeniach** (tekst jedn. DzU z 2013 r., poz. 397) **zgromadzeniem jest zgrupowanie co najmniej 15 osób, zwołane w celu wspólnych obrad lub w celu wspólnego wyrażania stanowiska.**

Przepisy ustawy Prawo o zgromadzeniach nie dotyczą zgromadzeń organizowanych przez organy państwa lub samorządu terytorialnego, zgromadzeń odbywanych w ramach działalności Kościoła katolickiego i innych kościołów oraz związków wyznaniowych, zgromadzeń związanych z wyborami do władz państwowych i samorządowych.

Czynność sprawcza opisana w **art. 52 § 1 ust. 1 k.w.** polega na przeszkadzaniu lub usiłowaniu przeszkodzenia w organizowaniu lub w przebiegu nie zakazanego zgromadzenia. Zgodnie z art. 8 ustawy organ gminy zakazuje zgromadzenia publicznego, jeżeli: jego cel lub odbycie sprzeciwiają się niniejszej ustawie lub naruszają przepisy ustaw karnych, lub, gdy odbycie zgromadzenia może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach. Organ gminy zakazuje zgromadzenia publicznego zgłoszonego później, także jeżeli organizator zgromadzenia, pomimo wezwania, o którym mowa w art. 7a ust. 1, nie dokonał we właściwym terminie zmiany czasu lub miejsca zgromadzenia albo trasy przejścia uczestników.

Czynność sprawcza opisana w **art. 52 § 1 ust. 2 k.w.** polega na zwoływaniu zgromadzenia bez wymaganego zawiadomienia albo przewodniczeniu takiemu zgromadzeniu lub zgromadzeniu zakazanemu. Zgodnie z art. 7 ustawy:

1. Organizator zgromadzenia publicznego zawiadamia organ gminy w taki sposób, aby wiadomość o zgromadzeniu dotarła nie później niż na 3 dni, a najwcześniej 30 dni przed datą zgromadzenia.

2. Zawiadomienie powinno zawierać następujące dane: imię, nazwisko, datę urodzenia i adres organizatora oraz nazwę i adres osoby prawnej lub innej organizacji, jeżeli w jej imieniu organizuje on zgromadzenie, imię, nazwisko, datę urodzenia, zdjęcie i adres przewodniczącego zgromadzenia cel i program oraz język, w którym będą porozumiewać się uczestnicy zgromadzenia, miejsce i datę, godzinę rozpoczęcia, czas trwania, przewidywaną liczbę uczestników, a w przypadku gdy planowane jest przejście uczestników zgromadzenia także trasę przejścia ze wskazaniem miejsca jego rozpoczęcia i zakończenia określenie planowanych przez organizatora środków służących zapewnieniu pokojowego przebiegu zgromadzenia oraz środków, o których dostarczenie zwraca się do organu gminy.

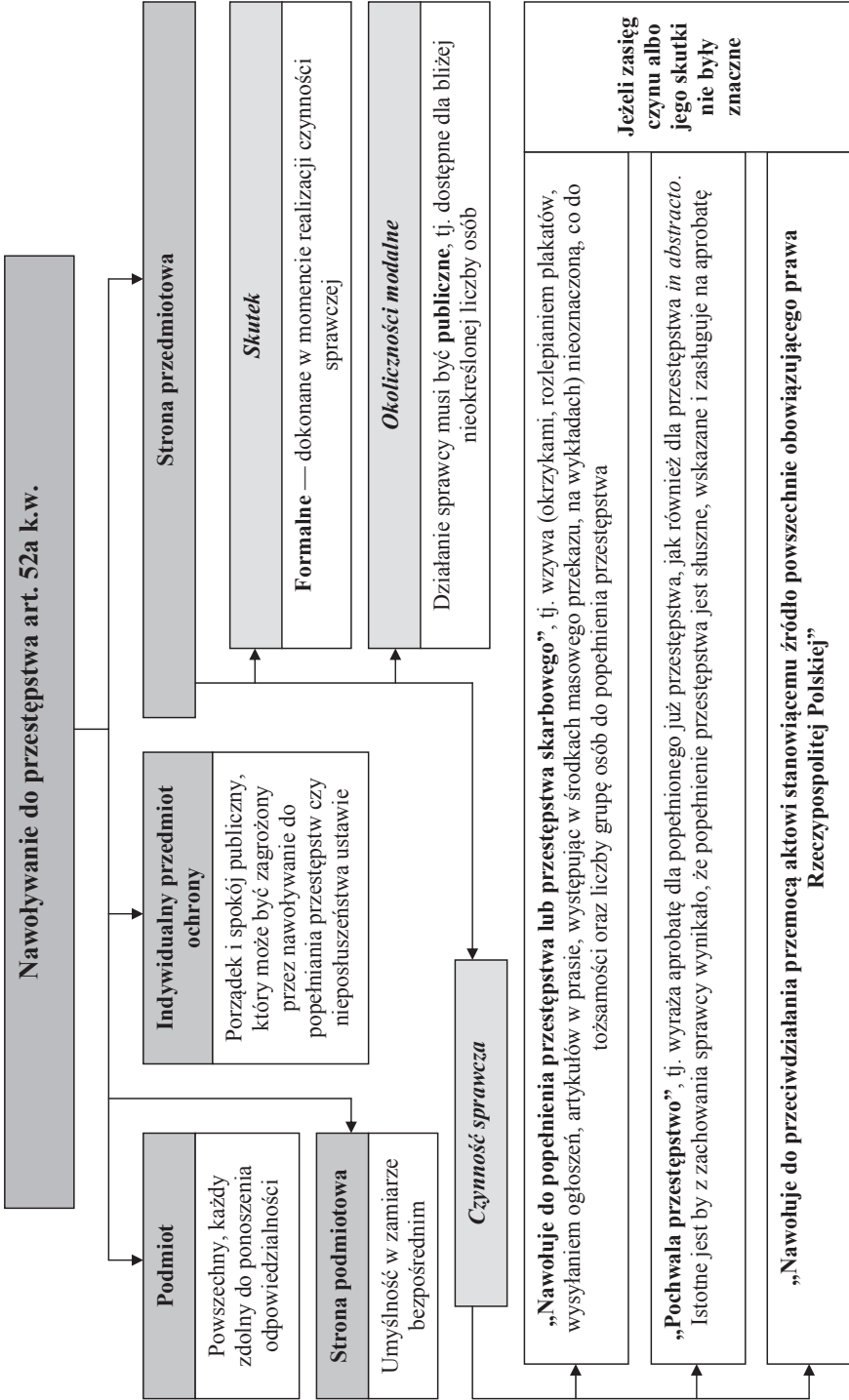
Czynność sprawcza opisana w **art. 52 § 1 ust. 3 k.w.** polega na przewodniczeniu zgromadzeniu po rozwiązaniu go przez przewodniczącego lub przedstawiciela organu gminy. Zgodnie z art. 10 ust. 5 ustawy i art. 12 ust. 1 ustawy, jeżeli uczestnicy zgromadzenia nie podporządkują się zarządzeniom przewodniczącego wydanym w wykonaniu jego obowiązków lub, gdy przebieg zgromadzenia sprzeciwia się niniejszej ustawie albo narusza przepisy ustaw karnych, przewodniczący rozwiązuje zgromadzenie. Zgromadzenie może być rozwiązane przez przedstawiciela organu gminy, jeżeli jego przebieg zagraża życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach lub, gdy narusza przepisy niniejszej ustawy albo przepisy ustaw karnych, a przewodniczący, uprzedzony o konieczności rozwiązania zgromadzenia, wzbrania się to uczynić.

Czynność sprawcza opisana w **art. 52 § 1 ust. 4 k.w.** polega na bezprawnym zajmowaniu lub wzbranianiu się opuszczenia miejsca, którym inna osoba lub organizacja prawnie rozporządza jako zwołujący lub przewodniczący zgromadzenia. Zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy przewodniczący żąda opuszczenia zgromadzenia przez osobę, która swoim zachowaniem narusza przepisy ustawy albo uniemożliwia lub usiłuje udaremnić zgromadzenie. W razie niepodporządkowania się żądaniu, przewodniczący zwraca się o pomoc do policji lub straży miejskiej.

Czynność sprawcza opisana w **art. 52 § 1 ust. 5 k.w.** polega na braniu udziału w zgromadzeniu posiadając przy sobie broń, materiały wybuchowe lub inne niebezpieczne narzędzia. Osoby posiadające broń z tytułu pełnionej służby (policjanci, funkcjonariusze straży miejskiej, gminnej) mogą uczestniczyć w zgromadzeniu tylko wówczas, gdy ich obecność ma charakter służbowy.

W odniesieniu do wykroczenia opisanego w art. 52 § 1 k.w. przewidziana jest odpowiedzialność za podżeganie i pomocnictwo.

Tablica 10. Nawoływanie do przestępstwa

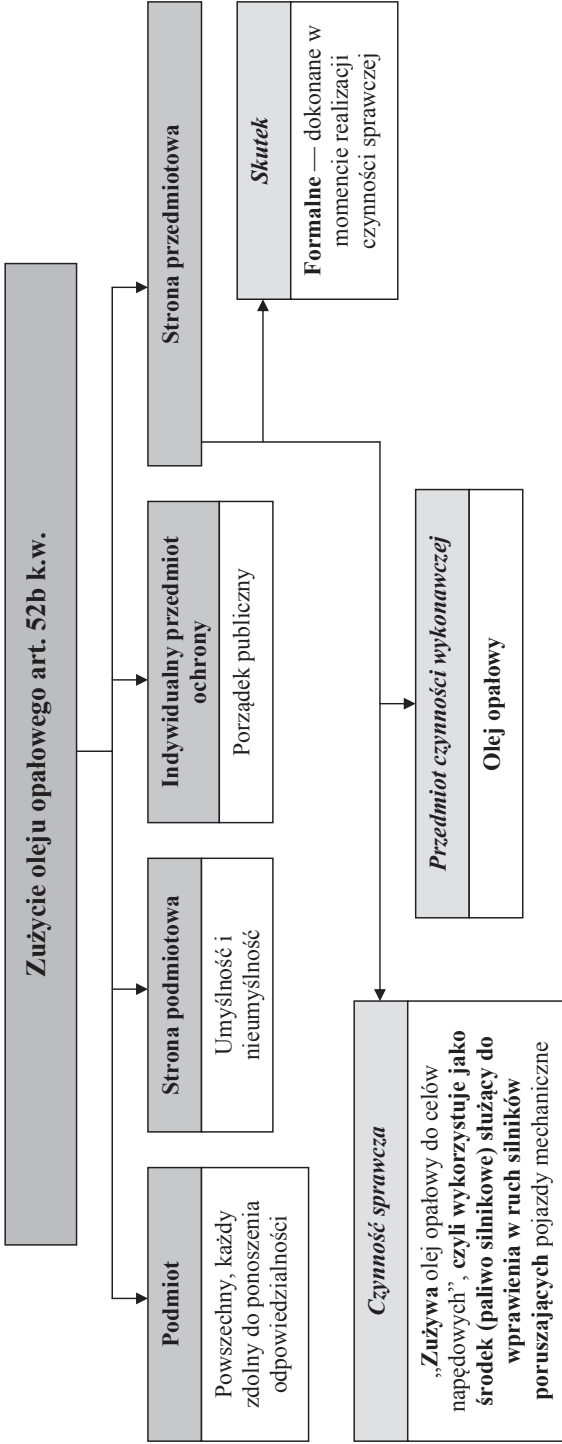
Ustawodawca wymaga, aby zachowanie się sprawcy wykroczenia określonego w art. 52a k.w. nie miało znacznego zasięgu albo, aby skutki jego działania nie były znaczne. Jeżeli zasięg albo skutki działania sprawcy będą znaczne, wówczas takie zachowanie należy kwalifikować jako przestępstwo określone w art. 255 k.k.

Art. 255. § 1. Kto publicznie nawołuje do popełnienia występku lub przestępstwa skarbowego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

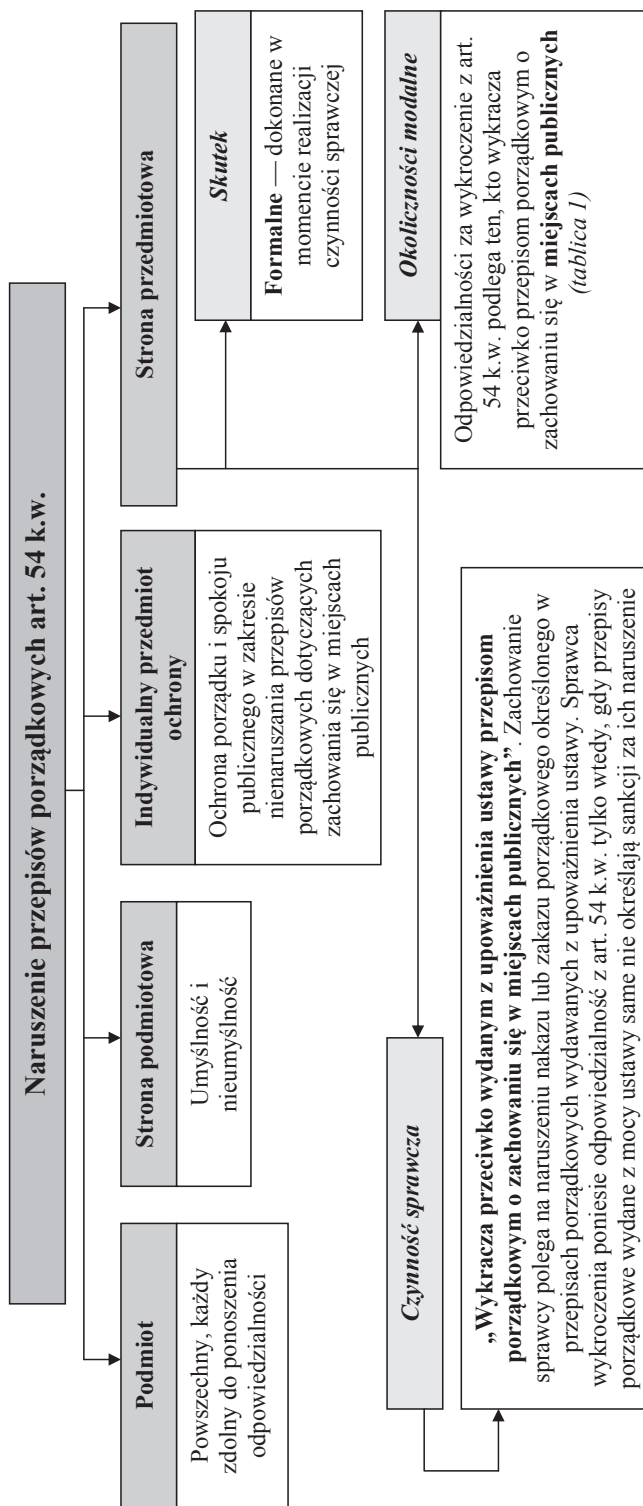
§ 2. Kto publicznie nawołuje do popełnienia zbrodni, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 3. Kto publicznie pochwała popełnienie przestępstwa, podlega grzywnie do 180 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Tablica 11. Zużycie oleju opałowego

Tablica 12. Naruszenie przepisów porządkowych

Zgodnie z **ustawą z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym** (*tekst jedn. DzU z 2013 r., poz. 594 ze zm.*) rady gmin zostały upoważnione do stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Artykuł 40 ust. 3 ustawy stanowi, że w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Przepisy porządkowe wydawane przez rady gmin mogą przewidywać za ich naruszenie karę grzywny wymierzaną w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach. Określenie, więc w tych przepisach porządkowych sankcji wyłącza zastosowanie art. 54 k.w. Artykuł ten ma charakter blankietowy, nie zawiera określonego nakazu lub zakazu, lecz przewiduje sankcje karną za naruszenie nakazów lub zakazów zawartych w przepisach szczególnych.